

SLOVENSKA BESEDA

Uredništvo: Dal-
matinova 8 - Upra-
va: Selenburgova
7/II - Naročnina:
Letno 40 Din, pol-
letno 20 Din, čet-
letno 10 Din - Ča-
kovni račun 17.152
Izhaja vsak petek

ŠTEVILKA 5

V LJUBLJANI, 28. JANUARJA 1938

LETNIK II.

Dr. M. Korun:

Dobrodošli!

Ob prihodu dragih gostov med nas stopamo tudi Slo-
venci aktivno v vrste pobornikov bratskega sporazuma

Pojutrišnjem, v nedeljo, pridejo v Ljubljano člani glavnega odbora b. Narodne radikalne stranke iz Beograda, da obiščejo svoje prijatelje. To bodo gg. Miloš Trifunović, dr. Lazar Marković, Krsta Miletić, dr. Miljutin Kopša, sama znana imena iz našega političnega življenja.

Ko jim izrekamo priskrbo dobrodošlico, želimo, da bi se kar naj-
bolj spoznali z našimi razmerami in težnjami.

Pri tej priliki dajemo izraza svojim mislim, kako redki so obi-
ski srbijanskih ali hrvaških političnih ljudi v Sloveniji. Dočim je
politični promet — da se tako izrazimo — med Beogradom in Za-
grebom izredno živ. je graje vredna resnica ta, da se niti
Beograd, niti Zagreb za Slovenijo dosti ne zmenita. Zanja Ljubljana
in Slovenci skoro da ne obstojamo.

G. DR. LAZAR MARKOVIĆ,
minister v pok.

G. MILOŠ TRIFUNOVIĆ,
minister v pok.

Posledica tega je slabo poznavanje naših slovenskih političnih,
gospodarskih, socialnih in kulturnih problemov in vprašanj. Kadar
nanesejo potem politične razmere tako, da pridejo hrvaški ali srbij-
anski politiki na odločilna mesta, je naravno, da za nas ne kažejo
tistega dejanskega zanimanja, ki bi ga morali in ki je
potrebno.

S srbskega in hrvaškega juga čujemo na take naše tožbe mno-
gokrat odgovor, da se nam Slovincem prav za prav ne godi tako
slabo in da že znamo pobrati ocvirke iz juhe.

Taka mnenja so odločno napačna. Kar imamo — in tega
je bore malo, pa še to je pomanjkljivo — smo si res sami in
ponavadi v boju morali ustvariti. Edino v kakih osebnih vpra-
šanjih je oportunistična politika naših strank zamogla kdaj brez
posebnih naporov nekaj doseči, od česar pa ni slovensko ljudstvo
nikdar imelo koristi, nasprotno pa največkrat škodo, ker se je —
uradništvo demoraliziralo.

Te naše, dobro misljene pripombe veljajo prav za vse
stranke in prav za vse politike z juga, bodisi, da so bili
ali so na vladi, ali da so bili v opoziciji oziroma so v opoziciji.

Samo tako je tudi moglo priti do tega, da se je vprašanje
sporazuma glede notranje ureditve naše države postavilo samo kot
vprašanje sporazuma med Srbi in Hrvati in da se govori o hrva-
škem vprašanju, dočim to ni le »hrvaško« vprašanje, temveč je
vseobče državno vprašanje, toliko hrvaško, kot
srbsko ali slovensko. In ne gre le za sporazum med Srbi
in Hrvati, marveč za sporazum med Hrvati, Slovenci in Srbi.

Mislimo, da je prav, če to ponovno poudarimo o priliki dragega
obiska, ki ga pričakujemo. Naj naši prijatelji in preko njih tudi
vsi drugi zvedo, da zahtevamo od srbske in hrvaške politične
javnosti spoznanja, da hočemo biti tudi Slovenci v tej
državi ravnopravni ter da so naše zahteve prav tako upra-
vičene, kakor srbske in hrvaške.

Hkrati pa se bodo mogli naši prijatelji prepričati tudi o tem,
kako napačno je naziranje i v Beogradu i v Zagrebu, da ima v Slo-
veniji politično življenje v zakupu samo ena stranka; pozno
spoznanje sicer, ki pa bo za Slovence velike ko-
risti.

Dr. Lazar Marković, min. v p.:

Krfska deklaracija in pro- blem državne ureditve

III.

Krfska deklaracija je bila torej zelo elastična. Odklonila
je konfederacijo, ker bi bilo to v nasprotju z narodnim idealom, za
katerega se je Jugoslovanski odbor tako vneto zavzemal ves čas
vojne; ona je istočasno jamčila Hrvatom in Slovincem, da bo bo-
doča ustava na podlagi kvalificirane večine donešena na bazi spo-
razuma in čuvanja gotovih posebnih hrvaških in slovenskih intere-

sov, v okviru skupne države in brez škode ter nevarnosti za edin-
stvo države.

Zanimivo pa je, da Krfska deklaracija poleg vseh dobrih lastno-
sti ni v celoti služila kot podlaga pri organizaciji nove kralje-
vine leta 1921. v ustavotvorni skupščini. Kaj je bil razlog? Izgleda
paradokso, toda je povsem točno, da se niti srbska vlada, niti Ju-
goslovanski odbor takrat, ko sta prišla v položaj, da konstatirata
oživotvorjenje narodnega ideala in da proklamirata Kraljevino
Srbov, Hrvatov in Slovencev kot eno državo, nista poslužila niti po-
stavila v prvo vrsto Krfske deklaracije in njenih načel. Novembra
leta 1918. so se sešli v Ženevi predsednik srbske vlade Pašić, pred-
sednik Jugoslovanskega odbora Trumbić in člani tega odbora; pred-
sednik in delegat Narodnega vijeća iz Zagreba Korošec z Žerjavom
in Čingrijo; končno predstavitelji srbijanske opozicije. Na tem se-
stanku, na katerem bi se moralo proglasiti zedinjenje v smi-
slu Krfske deklaracije, se je Pašić nagibal k taki rešitvi,
glasom katere bi se samo konstatiralo zedinjenje vseh
Srbov, Hrvatov in Slovencev, toda zedinjenje bi se dejansko
izvedlo v državi, v Beogradu kot prestolnici, na
licu mesta v narodu samem. Ženevski sestanek naj bi bil
samo nekaj uvod v pravo zedinjenje. Trumbić pa je šel še dalje. Pu-
stil je ob strani Krfsko deklaracijo in njena načela ter predložil
novo idejo o zedinjenju dveh držav: Kraljevine Srbije
in Države Srbov, Hrvatov in Slovencev, ustvarjene od vseh pokrajin
in krajev iz bivše Avstro-Ogrske monarhije. Od te svoje zahteve
Trumbić ni hotel odstopiti, podpirali pa so jo vsi udeležniki ženevske
konference, razen Nikole Pašića; z njo je bila opuščena ideja o
zedinjenju naroda, v ospredje je stopila druga ideja o spajanju
dveh držav, o čemur pa ni bilo v Krfski deklaraciji nobene be-
sedne. Trumbićev predlog je bil sprejet z veliko večino, Pašić se
je moral udati. Tako je bil sprejet dualizem kot začasno stanje
do ustavotvorne skupščine. Ženevski zaključki, tako izvedeni, so
presenetili vse politične kroge, zlasti pa vlado Kraljevine Srbije.
Praktično pa niso mogli biti realizirani, ker je srbska vlada, na
čelu z zastopnikom predsednika Stojana Protića, desavuirala pred-
sednika Pašića in stopila v neposredno zvezo z Narodnim vijećem
v Zagrebu radi proklamacije zedinjenja v Beogradu 1. decem-
bra 1918.

Naslednji dogodki so znani. Dve leti je trajalo, da je prišlo do
ustavotvorne skupščine. Ko pa se je ustavotvorna skupščina sešla
leta 1920. brez sodelovanja glavnih predstavnikov Hrvatov, je iz-
glasovala ustavo na način, kakor je smatrala, da je to potrebno,
ne da bi se ozirala na Krfsko deklaracijo, katero so njeni
podpisniki opustili že v Ženevi, oktobra leta 1918.

Dr. Dinko Pac:

Institucija miru

Ostati moramo pristaši Društva naro-
dov, ker nismo izgubili zaupanja vanj

Po svetovni vojni je bilo člo-
veštvo, ki je še stalo pod nepo-
srednim vtisom krvavega klanja,
nečloveškega trpljenja in ogrom-
nih izgub, soglasno mnenja, da
je treba v bodoče preprečiti
slične konflikte. Nikoli več voj-
ne! To je bilo načelo, ki so ga
sprejeli takrat predstavniki sko-
ro vseh narodov.

Da se izvede to načelo, je bilo
ustanovljeno Društvo narodov.
Zamišljeno je bilo kot vrhovno
sodišče v vseh mednarodnih spo-
rih, ki naj bi se reševali edino
le mirnim potom po povsem ob-
jektivnih sodnikih. Izrekli Dru-
štva narodov naj bi, podprti ta-
ko rekoč od vsega sveta, že vsled
velike avtoritete prisilili vsake-
ga, da jih spoštuje. Zamisli so
v prvi vrsti računali na to, da bo
mogoče obdržati svetovni mir že
s samo moralčno obsodbo kalil-
ca miru. Računali so tedaj na to,
da bo zmogla v človeku njegova
boljša stran, smisel za pravi-
co, miroljubnost in zdrav razum.

V tem pa je bila zmotna. Čim
se je le malo pozabilo, kako je
bilo v vojni in kako strašne po-
sledice so bile združene z njo, se
je začela oglašati tu in tam sta-
ra predvojna miselnost. Pohlep-
nost po tuji zemlji in tujem bla-
gu se je pokazala znova. Zopet
se je pojavil imperijalizem in
znova se je začela hvalisati sila
pred pravico. V onih državah, ki
se niso smatrale za nasičene, se
je začelo Društvo narodov sme-
šiti.

... so začeli

le delati proti Društvu narodov.
Značilno je, da so to baš one dr-
žave, ki so se hotele znebiti ob-
vez svoječasno sklenjenih po-
godb ali pa so imele posebne
osvojevalne namene. Društvo
narodov jim je bilo na poti, za-
to ga osmeši in potem izigraj!

«Slovenec» je pisal pretekli te-
den zelo omalovažujoče o Dru-
štvu narodov, tako, kakor bi ga
ne bilo več; krivdo pripisuje v
glavnem Sovjetski Rusiji, češ
«ob razvalinah Društva narodov
triumfira Rusija, ker je svoj
cilj dosegla».

Z ozirom na gori povedano pač
ni treba poudarjati, kako zgre-
šena je ta sodba. Rusija je bila
in je še dober in zvest član Dru-
štva narodov in ni te institucije
nikdar rušila. Rusija doslej tu-
di ni še nikdar kršila mednarod-
nih pogodb, dočim so jih drugi
opetovano. Rusija tudi ni pogna-
la iz Društva narodov ne Japon-
ske, ki je izstopila, da bi imela
prosto roko napram Kitajski, ne
Nemčije, ne Italije, ki sta obe
iskali prijateljstvo Rusije in
sklepali z njo pogodbe, — vse
dolej, dokler se ni Rusija zve-
zala s Francijo.

Kljub «Slovenčevemu» pisa-
nju moramo ostati pristaši Dru-
štva narodov. Čeprav more ta
organizacija nuditi danes samo
moralno zaščito, vendar tudi te
ni podcenjevati, zlasti za male
narode. Miselnost «Slovenca» je
polnoma ona, ki jo je proglašal
vsegermanski imperijalizem pred
vojno: pest gre pred pravico.

POLITIČNI TEDEN

V teh dneh je bil osnovan po-
slovni odbor SDK in UO, katerega
naloga je, da vzdržuje čim tesnej-
še stike med obema političnima
skupinama in da zasleduje dnevno
politično življenje. Pred nekaj dne-
vi so voditelji in prvaki Združene
opozicije v Beogradu sporazumno
z gg. Večeslavom Vilderjem in dr.
Jurajem Šutejem, ki sta se mudila
tam kot odposlanca in zastopnika
zagrebške opozicijske skupine,
sklenili, da se poslovni odbor raz-
širi na po dva člana za vsako biv-
šo stranko, tako da bo sedaj ta
poslovni odbor štel deset članov.
Vanj so bili imenovani: za HSS
gg. inž. Avgust Košutić in dr. Šu-
tej, za SDS gg. V. Vilder in dr.
Kostić, za demokrate gg. Milan
Grol in B. Vlajić, za srbske zem-
ljoradnike gg. dr. Gavrilović in dr.
Tupanjanin, za radikalno stranko
pa bo zastopnika še določil stran-
kin glavni odbor na svoji prihod-
nji seji. Poslovni odbor SDK-UO
namerava razviti v prihodnjih me-
sasih najživahnejše delovanje,
predvsem pa namerava prirediti
velike shode v vseh krajih, kjer bi
se pokazal njegov nastop potreben.

Istočasno se je vršila v stano-
vanju g. dr. Mačka v Zagrebu kon-
ferenca, na kateri sta bila na-
vozna gg. inž. Košutić in dr. Kriz-
man, ki se je vrnil iz Beograda,
kjer je prišel v stike z vsemi vo-
ditelji Združene opozicije. Na tej
konferenci je g. dr. Krizman ob-
vestil g. dr. Mačka o svojih razgo-
vorih v Beogradu. Po konferenci
pri g. dr. Mačku se je vršila v sta-
novanju g. dr. Ivkovića širša kon-
ferenca prvakov bivše SDS, na ka-
teri so bili prisotni skoro vsi vo-
ditelji te stranke.

Sicer so v ospredju političnega
zanimanja še vedno volitve sena-
torjev, toda le v toliko, kolikor se
ticejo savske in primorske bano-
vine, kjer se bori po dvoje na-
sprotnih list. Seljaško-demokrat-
ska koalicija je postavila na svo-
jo listo kot kandidate le priznane
svoje borce, ki že dolga leta sto-
jijo v prvih vrstah borbe za hrva-
ško in srbsko regeneracijo. Po-
sebnost odlično vlogo zavzema med
temi voditelji g. dr. Milan Kostić,
podpredsednik bivše SDS, ki je že
pred 40 leti deloval skupno s po-
kojnima gg. Svetozarjem Pribiče-
vićem in Stjepanom Radićem v
vodstvu nove napredne generaci-
je. V velikem procesu proti g. dr.
Mačku pred državnim sodiščem v
letu 1933. zaradi znane resolucije
SDK je bil tudi njegov edini bran-
ilec. Na dan pred volitvami sta
sklicali HSS in SDS svoje prista-
še-župane na sestanek, na kate-
rem bodo dobili potrebna navodila
za volitve. V vrstah SDK raču-
najo, da bodo dobili 6 mandatov,
docela sigurnih pa je prvih pet
kandidatur gg. inž. Košutića, dr.
Krnjevića, dr. Kostića, dr. Pernar-
ja in Jakoba Jelašića.

Izredno važnega pomena je tudi
zasedanje srbskega arhijerejskega
sabara, ki se vrši te dni v Beo-
gradu in ki se ga udeležujejo vsi
pravoslavni vladike ter ogromno
število pravoslavne duhovščine.
Pravoslavna cerkev je močan po-
litični faktor v naši državi, s ka-
terim je treba brezpogojno raču-
nati in bodo zaradi tega sklepi ar-
hijerejskega sabara imeli močan
vpliv na nadaljnji razvoj našega
notranjega političnega življenja.

Ko narod narašča

Važen in zanimiv problem, čigar rešitev bo odločilna za vso bodočnost naše države in naroda

Z izredno velikim porastom števila prebivalstva v Jugoslaviji se v zadnjem času načelno in podrobno bavijo razni listi in revije v državi. Zanimivo je stališče, ki ga zavzemajo gospodarski krogi in piše o njem zagrebški «Jugoslav. Lloyd» med drugim naslednje:

Med mnoge važne in zanimive probleme, ki spadajo v področje politike oziroma državne uprave in njenih nalog, se pojavlja pri nas tudi vprašanje naraščanja prebivalstva. Jugoslovansko prebivalstvo je naraslo v zadnjih 15 letih za več, kakor tri milijone duš. Z ozirom na to, da je imela naša država ob svojem nastanku komaj slabih 12 milijonov ljudi, smemo sklepati, da bo imela ob svoji dvajsetletnici že okrog 15 in pol milijona prebivalcev. Ta številka predvsem dokazuje izredno biološko zdravje našega naroda kljub vsem, še vedno težkim razmeram, v katerih živi jedro vsega naroda, naše kmetstvo. To je nov dokaz, kako silno zdrav in odporen je naš kmet in kako uspešno premaguje vse neštete gospodarske, socialne in higijske nepravilnosti. Še značilnejša pa je gornja številka, če vemo, da se v Jugoslaviji rodi na vsakih tisoč prebivalcev na leto po 31 do 32 otrok, od katerih pa jih umre povprečno po 17!

Kljub vsemu pa je močno naraščanje števila prebivalstva tu. Odpornost rase zmaguje. In ob tem se odpira najširše polje za

izvrševanje težkih nalog in dolžnosti socialnega, gospodarskega, higijskega in tudi političnega značaja. Iz vsega se vidi, da sta našemu narodu že po naravi omogočena še večja in močnejša delavnost in vpliv ne le na Balkanu, temveč tudi v Evropi, s čimer se bo sčasoma dokopal do prav vidnega mesta v zboru in sodelovanju narodov. Dobra gospodarska in socialna politika, sistematično skrbstvo za narodno zdravje in krepljenje ter marljivo delo na narodnem prosvetnem izpopolnjevanju, vse to so pota in sredstva, ki ga bodo kaj kmalu dvignila na visoko številko 20 milijonov.

In še en primer in dokaz imamo, kako mora to vprašanje neprestano lebdeti pred očmi vsem pravim jugoslovanskim rodoljubom. Ves evropski zahod objemajo silne skrbi za rešitev perečega problema populacije, to se pravi: skrbi, kako bi najpovoljnejše rešil vprašanje porasta svojega prebivalstva. V tem pogledu prednjači Francija in Italija. Njuna neizmerna skrb, brezmejno žrtvovanje materialnih sredstev, neštete ugodnosti v zakonodaji in občem državljskem življenju, vse to je znano vsakomur, ki le količkaj zasleduje dnevni tisk. Vsi pa tudi vidimo, da prav slovanski narodi ne vodimo nobene posebne in izrazite skrbi v tem pogledu, to pa največ zato, ker imamo vsi že po naravi kar najizdatnejši človeški prirastek, kar je dovolj zgo-

voren dokaz o zdravju, vitalnosti in moči slovanske rase.

Če pri vsem tem upoštevamo še to, da živi velik del našega naroda izven naših državnih mej in onstran svetovnih oceanov, prihajamo do zaključka, da naš narod v svoji številnosti ne more nazadovati, temveč da se bo nasprotno stalno vedno bolj množil. V naši narodni bodočnosti bo postalo to prav kmalu dominanten problem, kateremu je treba že sedaj posvetiti vso potrebno pozornost in razumevanje. Treba je že sedaj pričeti sistematično delati na razvoju in izkoriščanju vseh naših gospodarskih možnosti, da bomo predvsem zagotovili čim sigurnejši obstoj svojim bodočim generacijam. Obenem pa moramo

pričeti kar najresneje in najizdatneje obdelovati vse panoge narodnega življenja, da bodo bodoča jugoslovanska pokolenja mogla uspešneje reševati vse težke naloge, ki jim jih bo nalagala mračna bodočnost, kakršna se kaže na zgodovinskem in življenjskem svetovnem obzorju pred nami. Zavedati se moramo, da bo moral naš narod v bodočnosti izvajati ono silno in neizogibno borbo, ki mu je po vseh znamenjih usojena in za katero je poklican v velikem svetovnem tekmovanju kulture, napredka, razvoja in gospodstva vseh onih narodov, ki jih ni strah poseči v to tekmovanje z vsemi sredstvi in z močjo ter zdravjem svoje rase.

je ubiral nežne in tudi dramatične strune Čajkovskega na svojevrsen način. Med solisti mi je imponirala g. *Oljekopova*, ki jo nekateri nergači omalovažujejo. Čustveno poje, z glasom pa bo treba še malo piljenja. Knez Gremiova arija v zadnjem dejanju ima nedosežnega interpretu v mojstru *Betettu*. Lenski *S. Banovca* je zapustil prav lep vtis, ga. *Spanova* prav tako. Manjše vloge niso motile splošnega užitka.

Publika je predstavo «Onjegina» sprejela z očividnim zadovoljstvom, z veliko pohvalo, s ploskanjem po znanih, najlepših arijah na odprtem odru in zasluženih cvetličnih darov tudi ni manjkalo. — Kako pa je bilo pri nadaljnjih predstavah te ljubzenive opere — po časopisih se je zopet dovolj pisalo o tem — pa žal ne vem. Menda zopet kakšna «prišpičeno» škodoželjna kost na rovaš tistih, ki delajo za prosep naše opere.

Z. P.

Za grudo in dom

ZNIŽANJE DOPOLNILNEGA DAVKA NA ZEMLJARINO.

Samo do 31. januarja je čas vložiti prošnje za znižanje dopolnilnega davka na zemljarino. Pravico do znižanja imajo oni kmetje, ki imajo v skupnem hišnem gospodarstvu več kot pet članov in ki kot kmetovalci neposredno sami obdelujejo svoje posestvo. Za člane skupnega gospodarstva se pa ne smatrajo: 1. osebe, ki so stalno odsotne; 2. osebe, ki se bavijo ne le s kmetijstvom, ampak tudi ali izključno z obrtjo ali industrijo oziroma s kakim drugim poklicem; 3. osebe, ki so v kaki stalni javni in zasebni službi in 4. žene in otroci oseb, omenjenih pod 2. in 3.

Prošnje je vložiti na predpisanih obrazcih pri pristojni občini. Obrazci se dobe pri občini.

Iz sveta umetnosti

Opera. V tekoči sezoni ni pokazala, razen pomlajenega Foersterjevega «Gorenjskega slavčka», — o katerem sem že poročal — nič novega. Izbira starih, v naši operi udomaceni in priljubljeni oper, pa za repertoar ni bila slaba. Predvsem je bil dobrodošel «Evgenij Onegin» ruskega skladatelja P. I. Čajkovskega, lirčna opera v treh dejanjih in v 7 slikah po povesti Puškina, prirejena po njegovem bratu Modestu. Pesnik besedila, ki ponajvečkrat zvesto sledi besedilu Puškinovega epa, je pa le izbral iz njega posamezne lirčne scene, tako da bi moral poslušalec delo poznati, da bi ga razumel. Vendar je pa bogata glasba Čajkovskega s svojo romantičnostjo, zelo melodično zajemljivostjo, s krepkim ritmom in obenem z nežno občutenostjo in s pristno rusko harmoniko pridobivala veliko uvaževanje ne le takrat v Rusiji, marveč je šla preko vseh svetovnih opernih odrov, ki jo imajo še danes v svojih repertoarjih kot glasbeno slaščico. Tako je na našem odru že dolgo udo-

mačena in žanje vselej lepe uspehe, posebno če so glavne vloge količkaj dobro zasedene.

Nova, letošnja uprizoritev je doživela tudi nov prevod teksta, ki ga je oskrbel dirigent *Niko Štrifof*. V režijo na nov način se je z vso svojo energijo podal prof. O. Šest in prinesel delu očitne in koristne izpremembe. Bije se zadnje čase boj, zlasti ga vodi «Naš val», proti krajsanju in proti predelavi, pomlajevanju in amputiranju opernih del. Lahko morda iz resnih nagibov, morda pa še več iz vrst nezadovoljnih, sebičnih, domišljavih, navidezno v operi premalo upoštevanih in zapostavljenih umetnikov pišejo «slagerje» v zbadanjih na teater, na upravo in celo na uboge kritike, ki včasih eno oko nekoliko zatisejo.

Zakaj? Zato, ker ni namen kritike ubijati, ampak vplivati vzgojno na publiko, da bo rada in z ljubzenijo posečala svoj Talijin hram.

Predstava «Onjegina» mi je bila všeč. *Štrifof* jo je vodil z članom pravega, polnokrvnega muzika, ki

Priporočamo cenj. občinstvu

Cvetličarno Nizza

preje FANI HVALA, družba z o. z.
Miklošičeva cesta štev. 5

Sprejemam vsa v to stroko spadajoča dela:
jubilejne in žalne vence, šopke,
dekoracije, aranžmaje itd.

Društva imajo velik popust!

Za cenjeni obisk se vljudno priporoča

Telefon št. 30-30

Franc Vrhovec, naslednik

Gostilna „ŠTRAJZEL“

DVOSOBNO STANOVANJE

V LJUBLJANI
za 1. maj išče državni uradnik,
mirna stranka in točen plačnik.

Ponudbe na upravo
„Slovenske besede“
pod „Stalna stranka“

OPTIK

J. GOLDSTEIN

POD TRANČO 1

priporoča po nizkih cenah prvovrstna
očala, daljnogleda, tlakomere, toplo-
mere, triedre itd.

„Jugoslavija“

največja domača delniška zavarovalna družba

zavaruje: življenje, požar, vlomska tatvino, jamstvo, nezgode, transport, steklo, točo, automobile in živino.

Lastne palače in zgradbe v Ljubljani - Aleksandrova c. 11 in Gospodarska c. 4 in nadalje v Beogradu, Zagrebu, Osijeku in Petrogradu.

Ravnateljstva v Ljubljani, Beogradu, Zagrebu, Osijeku, Novem Sadu, Petrogradu, Sarajevu in Splitu.

Podružnice in ekspoziture v vseh večjih krajih — zastopstva po celi državi.

Pojasnila daje

Ravnateljstvo za Dravsko banovino v Ljubljani, Tyrseva c. 15 in vse njegove podružnice in kraj. zastopstva.

Sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je dne 24. t. m. nepričakovano in prezgodaj zapustil naš dobri mož in očka, gospod

DR. IVAN MODIC

višji sodni svetnik v pok., rezervni kapetan in odvetnik

Pogreb blagega pokojnika je bil v sredo, dne 26. januarja izpred mrtvaške veže Leonišča na pokopališče pri Sv. Križu.

Izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem, ki so spremili pokojnika na zadnji poti in poklonili krasno cvetje na njegov grob.

V Ljubljani, dne 27. januarja 1938.

Erna, roj. Gačnik
žena

Heli Modic
sin

Jelka, por. Černež
hči

Dr. Darko Černež
zet

in ostalo sorodstvo.